Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Judecător Cazacu Grigorii)
Dosarul nr. 3a-2580/25
2-22079436-02-3a-14082025

D E C I Z I E

02 decembrie 2025 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae
Grefier Mitcov Sofia

examinând în ședință publică, cererea de apel depusă de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor și cererea de apel depusă de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 mai 2025, adoptată în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de S.R.L. „Itexim-Com" împotriva Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor și Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, terț Sîrbu Marina cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile,

A C O N S T A T A T :

Obiectul și temeiurile acțiunii deduse judecății:

La 6 iunie 2022, S.R.L. „Itexim-Com" a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor și Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, terț Sîrbu Marina, solicitând:

1) anularea Deciziei nr. DR 0061 din 4 noiembrie 2021 de remediere gratuită, înlocuire, restituire a contravalorii produsului/serviciului necorespunzător, emisă de Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței (actualmente Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare);

2) anularea răspunsului nr. 27/09-220/996 din 6 aprilie 2022, emis de Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței (actualmente Inspectoratul

de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare) și răspunsului nr. 05/2-1278 din 6 mai 2022, emis de Ministerul Economiei (actualmente Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării), cu privire la cererea prealabilă.

În motivarea acțiunii, partea reclamantă a indicat că la 25 iulie 2021, în cadrul centrului comercial „Malldova" unde deţine în locaţiune un butic, s-a adresat cumpărătorul Sîrbu Marina, care a procurat un tricou, la preţ de 672 lei.

Partea reclamantă a susținut că la 29 iulie 2021 Sîrbu Marina s-a apropiat la butic, care a afirmat că, tricoul după ce a fost spălat, s-a luat culoarea. Casierul i-a explicat că, urmează să lase tricoul, să întocmească o cerere în acest sens, la care să anexeze copia bonului de plată, la ce dânsa a întocmit o cerere în Registrul de reclamaţii, fără a anexa copia cecului sau unui alt document în acest sens şi refuzând categoric să lase tricoul, fiind agresivă şi prezentând un comportament huliganic, prin urmare a fost contactat 112.

Partea reclamantă a menționat că la faţa locului a venit sectoristul, au fost întocmite acte în acest sens, iar ulterior în loc să atragă la răspundere contravenţională anume pe cet. Sîrbu Marina, a expediat APCSP sesizare precum că S.R.L. „Itexim-Com", nu a restituit suma de 672 de lei cet. Sîrbu Marina. Ulterior agentul constatator din cadrul Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor (anterior Agenţia pentru Protecţia Consumatorilor şi Supravegherea Pieţei) la 27 octombrie 2021 abuziv şi ilegal a întocmit două procese verbale în privinţa S.R.L. „Itexim-Com" - seria PJ nr. 0590 şi în privinţa administratorului S.R.L. „Itexim-Com" - seria PF nr. 0749, pentru pretinsa încălcare prevăzută de art. 278 alin. (1) din Codul contraveţional, fiind ignorate prevederile art. 18 alin. (20) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecţia consumatorilor.

Partea reclamantă a comunicat că la 28 decembrie 2021 s-a prezentat la APCSP pentru ca asupra speţei menţionate să fie luată decizia de către directorul-adjunct al APCSP, şedinţa de examinare fiind amânată pe 1 februarie 2022, ulterior pe 8 februarie 2022 şi în final pe 22 februarie 2022. Astfel, pe cazul indicat nu era adoptată vreo decizie finală.

Partea reclamantă a afirmat că a recepţionat de la executorul judecătoresc încheierea de intentare a procedurii de executare nr. 004-917/22 din 7 februarie 2022, în baza documentului executoriu nr. DR 0061 din 4 noiembrie 2021, privind obligarea S.R.L. „Itexim-Com" să restituie lui Sîrbu Marina contravaloarea produsului necorespunzător în sumă de 672 lei, emis de Agenţia pentru Protecţia Consumatorilor Şi Supravegherea Pieţei, întocmit şi semnat de către directorul-adjunct Violina Varta.

Partea reclamantă a indicat că la ultima şedinţă de examinare a cazului dat a avut loc la 8 februarie 2022, iar cu o zi înainte la 7 februarie 2022 deja se solicită executarea unui pretins document executoriu, iar pe speţă nu este adoptată măcar vreo decizie în acest sens, s-a creat situaţia că, în timp ce avea loc examinarea

dosarului contravenţional nr. 296/0590-2021 de către directorul-adjunct al Agenţiei pentru Protecţia Consumatorilor şi Supravegherea Pieţei, unde încă urma a fi luată decizia finală şi tot dânsa a semnat şi emis decizia nr. DR 0061 din 4 noiembrie 2021, care în prezent este document executoriu la executorul judecătoresc Zamşa Valentina.

Partea reclamantă a relevat că la 16 februarie 2022 a adresat o plângere APCSP prin care a solicitat în regim de urgenţă să fie anulată decizia nr. DR 0061 din 4 noiembrie 2021 pentru a evita prejudicierea clienţilor săi, inclusiv blocarea activităţii, conturilor bancare, astfel plângerea nu numai că a fost ignorată, ci pe 22 februarie 2022 clientul său a fost sancţionat ilegal, fiind emise două decizii arbitrare şi abuzive. Ulterior, întru completarea plângerii sus-indicate la data de 25 martie 2022 a depus la APCSP cerere prealabilă asupra actului administrativ - decizia Agenţiei pentru Protecţia Consumatorilor şi Supravegherea Pieţei seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021 privind obligarea S.R.L. „Itexim-Com" să restituie lui Sîrbu Marina contravaloarea produsului necorespunzător în sumă de 672 lei.

Partea reclamantă a indicat că în condiţiile Codului administrativ la parvenierea actelor la autoritatea publică Agenţia pentru Protecţia Consumatorilor şi Supravegherea Pieţei, aceasta urma să iniţieze procedura administrativă și să informeze despre intentarea procedurii administrative, să acumuleze probele legate de această speţă, să se expună privind examinarea în şedinţă publică sau scrisă, să fie oferită posibilitatea de a formula cereri de recuzare faţă de persoanele delegate care examinează speţa respectivă, posibilitatea de a face cunoştinţă cu materialele acumulate, posibilitatea de a prezenta probe şi contraprobe, inclusiv şi audierea reclamantului, ceea ce nu a fost făcut şi ca rezultat a dus la emiterea unei decizii - nr. DR 0061 din 4 noiembrie 2021, lovită de nulitate atât pe fond, cât şi pe procedură.

În aceste condiţii, partea reclamantă a explicat că reieşind din prevederile Codului administrativ, Legii nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public, Legii nr. 982 din 11.05.2000 privind accesul la informaţie, a solicitat:

1. Iniţierea unei proceduri administrative în şedinţă publică cu participarea reclamantului privind examinarea cererii prealabile.
2. Suspendarea deciziei Agenţiei pentru Protecţia Consumatorilor şi Supravegherea Pieţei seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021 privind obligarea S.R.L. „Itexim-Com" să restituie lui Sîrbu Marina contravaloarea produsului necorespunzător în sumă de 672 lei.
3. Oferirea posibilităţii de a face cunoştinţă cu toate materialele care au stat la baza emiterii deciziei Agenţiei pentru Protecţia Consumatorilor şi Supravegherea Pieţei seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021.
4. Anularea deciziei Agenţiei pentru Protecţia Consumatorilor şi Supravegherea Pieţei seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021.

Partea reclamantă a menționat că prin decizia Agenţiei pentru Protecţia Consumatorilor şi Supravegherea Pieţei nr. 27/09-220/996 din 6 aprilie 2022 cererea prealabilă nr. 694 din 25 martie 2022 s-a respins ca fiind neîntemeiată. De asemenea a fost informat că, decizia şi dosarul administrativ se remite către Ministerul Economiei, pentru luarea deciziei definitive, astfel având în vedere cele sus-menţionate, la 20 aprilie 2022 a depus la Ministerul Economiei supliment la cererea prealabilă, fiind indicat că, contrar celor menţionate în decizia APCSP nr. 27/09-220/996, reclamantul nu a fost citat pentru a participa la procedura administrativă.

Partea reclamantă a menționat că prin răspunsul nr. 05/2-1278 din 6 mai 2022 recepţionat la adresa de e-mail la 7 mai 2022, Ministerul Economiei, a informat că, ministerul susţine decizia APCSP nr. 27/09-220/996 din 6 aprilie 2022 şi respinge cererea prealabilă ca neîntemeiată.

Partea reclamantă a evidențiat că atât în cadrul APCSP, cât și în cadrul Ministerului Economiei nu a fost invitat să participe în ședința publică privind examinarea speței date, astfel, fiind grav încălcat procedura administrativă și drepturile reclamantului.

Partea reclamantă a notat că Ministerul Economiei nu a intrat în esența speței, a oferit un răspuns superficial, nefiind date răspunsuri la toate solicitările.

Partea reclamantă a precizat că la parvenirea actelor de la poliție și ulterior a cererii prealabile, APCSP, prin funcționarii săi, urma să acționeze în condițiile art. 22, 23 din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, prin aplicarea Codului administrativ și aveau obligația în condițiile art. 69 alin. (2) să inițieze o procedură administrativă; în condițiile art. 70, 97 urmau sa ne notifice despre inițierea procedurilor administrative și să aplice prevederile materiale ale Codului administrativ.

În materie de drept, partea reclamantă și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 4, 8, 15-16, 20, 52-53 din Constituție, art. 22-23 din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. 1-43, 60 — 65, 77-78, 82, 83, 85, 92, 94, 117 — 124, 138 — 146, 162 — 176, 189, 196, 197, 203, 204, 206, 208, 209, 211, 212, 221— 224, 226 din Codul administrativ.

Poziția pârâtului expusă în instanța de fond:

La 29 august 2022, pârâtul, Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței (actualmente Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare) a depus referință prin care și-a exprimat dezacordul față de acțiunea înaintată de S.R.L. „Itexim-Com” și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 37–39).

La 8 septembrie 2022, Ministerul Economiei (actualmente Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării) a depus referință prin care și-a exprimat dezacordul față de acțiunea înaintată de S.R.L. „Itexim-Com” și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 42-47).

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 mai 2025, s-a admis acțiunea depusă de S.R.L. „Itexim-Com” împotriva Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor și Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, terț Sîrbu Marina cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile.

S-a anulat decizia Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor nr. DR 0061 din 4 noiembrie 2021 de remediere gratuită, înlocuire, restituire a contravalorii produsului/serviciului necorespunzător.

S-a anulat răspunsul Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor nr. 27/09-220/996 din 6 aprilie 2022, precum și răspunsul Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării nr. 05/2-1278 din 6 mai 2022 cu privire la cererea prealabilă.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, *la 12 iunie 2025, Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor* a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 mai 2025 și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii (f.d. 138).

La 25 iunie 2025, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 mai 2025 și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii (f.d. 150 - 152).

La 4 septembrie 2025, Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor a prezentat motivarea cererii de apel.

În motivarea cererii de apel, *Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor* a indicat că în fapt, la 25 iulie 2021, cet. Sîrbu Marina a procurat de la magazinul „Tesoro Mio”, ce aparţine S.R.L. „Itexim-Com” un tricou, pentru care a achitat suma de 672 lei. La 29 iulie 2021, consumatorul a depus o reclamaţie către S.R.L. „Itexim-Com” în Registrul de reclamaţii, prin care a invocat că, tricoul s-a decolorat în urma spălării. Totodată, din motiv că, vânzătorul a refuzat să primească produsul, la faţa locului a fost solicitată intervenţia poliţiei, iar materialul Inspectoratului de Poliţie Centru cu nr. 1821 din 6 august 2021, a fost remis către ISSPNPC pentru examinare conform competenţei.

În consecinţă, partea apelantă a menționat că în urma examinării sesizării cu nr. 1821 din 6 august 2021, cât şi în baza probelor acumulate, ISSPNPC a emis Decizia de remediere gratuită, înlocuire, restituire a contravalorii produsului/serviciului necorespunzător seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021, cu privire la obligarea S.R.L. „Itexim-Com”, de a restitui consumatorului Sîrbu Marina, contravaloarea produsului necorespunzător în sumă de 672 lei.

Nefiind de acord cu decizia emisă, S.R.L. „Itexim-Com” a depus o cerere prealabilă la 25 martie 2022, prin care a solicitat anularea Deciziei seria DR 0061 din 4 noiembrie 2021. Urmare a examinării cererii prealabile, la 6 aprilie 2022, ISSPNPC a dispus respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată şi totodată a remis decizia şi dosarul administrativ către Ministerul Dezvoltării Economice şi Digitalizării, pentru luarea deciziei definitive.

Ulterior, partea apelantă a comunicat că la 6 mai 2022, Ministerul Dezvoltării Economice şi Digitalizării a emis decizia nr. 05/2-1278, prin care a susţinut decizia ISSPNPC din 6 aprilie 2022 şi a respins integral cererea prealabilă depusă de S.R.L. „Itexim-Com”, ca fiind neîntemeiată, iar la 6 iunie 2022, S.R.L. „Itexim-Com” s-a adresat în instanţa de judecată cu o acţiune în contencios administrativ.

Partea apelantă a menționat că instanţa de fond a reţinut în mod neîntemeiat că actele administrative au fost adoptate în lipsa iniţierii unei proceduri administrative şi cercetării din oficiu a faptelor, or, ISSPNPC a expediat în adresa intimatului, scrisoarea cu nr. 27/04-2246 din 18 august 2021, prin care a comunicat despre sesizarea IP Centru parvenită în adresa instituţiei, precum şi despre necesitatea prezentării administratorului la sediul ISSPNPC pentru depunerea explicaţiilor.

Partea apelantă a susținut că fiind citat la sediul ISSPNPC pentru data de 2 septembrie 2021 în vederea depunerii explicaţiilor asupra circumstanţelor invocate în sesizare, intimatul nu s-a prezentat, fapt confirmat prin actul de constatare întocmit în prezenţa unui martor.

Partea apelantă a explicat că ISSPNPC a recepţionat şi a examinat explicaţiile administratorului S.R.L. „Itexim-Com”, înregistrate cu nr. 2028 din 3 septembrie 2021, pe care autoritatea publică le-a luat în considerare la emiterea actului administrativ Decizia seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021.

Suplimentar, partea apelantă a indicat că prin citaţia nr.27/04-2654 din 27 septembrie 2021, ISSPNPC a comunicat despre necesitatea prezentării răspunsului la reclamaţia consumatorului, cu trimiterea expresă la prevederile art. 87-88 din Codul administrativ referitoare la necesitatea investigării de fapt.

Partea apelantă a subliniat că referitor la argumentele instanţei de fond că, actul administrativ a fost adoptat cu încălcarea dreptului de a fi audiat, S.R.L. „Itexim-Com” nu a depus o cerere de audiere în procedura administrativă. Totodată, reieşind din prevederile art. 94 din Codul administrativ, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele şi circumstanţele relevante pentru actul ce urmează a fi emis, însă nu rezultă că audierea participanţilor ar fi obligatorie pentru autoritatea publică. Mai ales că, în corespundere cu art. 87 lit. b) din Codul administrativ, la fel, nu rezidă o astfel de obligaţie din partea autorităţii publice, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreţionar, pentru investigarea stării de fapt. în special ea poate să audieze participanţi [...].

Partea apelantă a relevat că Decizia seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021 a fost emisă în procedură administrativă, fiind distinctă de procedura contravenţională.

Astfel, prima instanţă a dispus în mod neîntemeiat anularea actelor administrative, bazându-se pe hotărârea emisă de Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani în urma cărora s-a încetat procesul contravenţional pornit în privinţa S.R.L. „Itexim-Com" învinuită de comiterea contravenţiei prevăzute la art. 278 alin. (1) din Codul contravenţional.

De asemenea, partea apelantă a precizat că prima instanţă nu a indicat normele din Codul administrativ care ar obliga autoritatea publică să emită acte administrative individuale în funcţie de vinovăţia persoanei demonstrată în cadrul unui proces contravenţional.

Partea apelantă a afirmat că în urma investigării stării de fapt, ISSPNPC a finalizat procedura administrativă odată cu emiterea actului administrativ individual Decizia seria DR 0061 din 4 noiembrie 2021, finalizarea procedurii administrative în conformitate cu art. 78 din Codul administrativ, nefiind condiţionată de existenţa unui proces contravenţional.

Partea apelantă a invocat că nici prevederile art. 27 alin. (3), lit. 1) al Legii nr. 105/2003 privind protecţia consumatorilor nu condiţionează emiterea deciziei de remediere, înlocuire, restituire a contravalorii produsului/serviciului necorespunzător, de existenţa unui proces contravenţional: Agenţia pentru Protecţia Consumatorilor şi Supravegherea Pieţei are următoarele atribuţii principale: l) emite decizii de remediere, înlocuire, restituire a contravalorii produsului, serviciului necorespunzător, conform art. 18 alin. (13), 18^1 şi 18^5, ce urmează a fi executate în termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data recepţionării de către agentul economic.

Cu privire la argumentele referitoare la lipsa motivării actelor administrative, partea apelantă consideră că, ISSPNPC a respectat regulile de motivare completă a actelor administrative emise, elementele structurii unui act administrativ individual cuprinsă la art. 120 din Codul administrativ, cu aducerea la cunoştinţă a tuturor temeiurilor de fapt si de drept care au justificat adoptarea Deciziei seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021.

Partea a apelantă a concluzionat că intimatului nu i-a fost încălcat nici un drept prin emiterea Deciziei seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021 de remediere gratuită, înlocuire, restituire a contravalorii produsului/serviciului necorespunzător, fiind emisă în termenul prevăzut de legislaţie şi adoptată ţinându-se cont de toate circumstanţele cauzei.

În materie de drept, partea apelantă și-a întemeiat cererea de apel în baza prevederilor art. 232, art. 240 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, art. 85, art. 386 alin. (1) lit. c), d) din Codul de procedură civilă.

La 18 septembrie 2025, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării a prezentat motivarea cererii de apel.

În motivarea cererii de apel, *Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării* a indicat că prima instanţă nu a elucidat pe deplin toate circumstanţele importante

pentru soluţionarea justă a pricinii şi nu a apreciat toate argumentele / probele invocate de către pârât (apelant) în pricina dată şi doar s-a redus la unele concluzii proprii sau ale intimatului, care însă sunt eronate şi în contradicţie cu acele circumstanţe ale pricinii ce au fost argumentate pe deplin în cadrul examinării în fond de către Minister, ceea ar fi dus la o soluţionare corectă a pricinii. Astfel, Hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 26 mai 2025, nu este bazată pe o cercetare multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor.

În consecinţă, partea apelantă a menționat că în urma examinării sesizării cu nr. 1821 din 6 august 2021, cât şi în baza probelor acumulate, ISSPNPC a emis Decizia de remediere gratuită, înlocuire, restituire a contravalorii produsului/serviciului necorespunzător seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021, cu privire la obligarea S.R.L. „Itexim-Com", de a restitui consumatorului Sîrbu Marina, contravaloarea produsului necorespunzător în sumă de 672 lei.

Partea apelantă a comunicat că la motivarea Hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 26 mai 2025, instanţa de fond nu a ţinut cont de normele de drept material ce urmau a fi aplicate în speţa în cauză şi a determinat în mod greşit acele circumstanţe ale pricinii care au importanţă pentru soluţionarea justă a acesteia.

Cu referire la alegaţia privind incorectitudinea desfăşurării procedurii administrative, partea apelantă a menționat că procedura administrativă disputată a fost iniţiată la 6 august 2021, data când a fost înregistrat materialul cu nr. 1821 parvenit de la Inspectoratul de Poliţie Centru, pentru examinare conform competenţei, în conformitate cu art. 408 din Codul Contravenţional, a plângerii doamnei Sîrbu Marina.

Partea apelantă a susținut că 18 august 2021 prin citaţia nr.27-04-2246 intimatul a fost informată despre iniţierea procedurii administrative şi invitat de către APCSP, la 2 septembrie 2021, ora 10.00, în vederea depunerii explicaţiilor asupra circumstanţelor invocate în petiţiile doamnei Sîrbu şi doamnei Dicu. Citația dată a fost transmisă electronic, şi prin scrisoare recomandată la două adrese ale intimatului. Ulterior în aceeaşi zi, administratoarea intimatului, doamna Cotovscaia Tatiana, a solicitat printr-un e-mail, materialele cu referire la procedura administrativă iniţiată de către APCSP.

Partea apelantă a explicat că 25 august 2021, prin scrisoarea 27/04-233, solicitarea a fost satisfăcută de către APCSP. La 2 septembrie 2021, intimatul nu s-a prezentat la sediul APCSP. La 3 septembrie 2021, de către APCSP a fost recepţionată explicaţia intimatului cu referire la petiţiile doamnei Sîrbu şi doamnei Dicu.

Partea apelantă a indicat că în dosarul administrativ se regăseşte consecutivitatea corespondenţei APCSP cu intimatul, privind desfăşurarea procedurii administrative şi nenumăratele citaţii expediate de către APCSP, care au fost ignorate de reclamant. În acest sens, la solicitarea S.R.L. „Itexim-Com" de a

face cunoştinţă cu materialele care au stat la baza emiterii deciziei menţionate, conform cererii nr. 3042 din 28 decembrie 2021, se atestă faptul că şi reprezentantul companiei S.R.L. „Itexim-Com” a avut posibilitatea de a face cunoştinţă cu materialele cauzei.

Partea apelantă a subliniat că procedura prealabilă se desfăşoară în conformitate cu Titlul V din Codul administrativ şi este distinsă de procedura administrativă. În acest sens, în cadrul examinării cererii prealabile, autoritatea publică emitentă a actului administrativ contestat sau autoritatea ierarhic superioară nu este obligată să examineze în şedinţă publică, cu participarea subiecţilor vizaţi. Urmare a prevederilor legale enunţate supra, cerinţa din cererea suplimentară la cererea prealabilă din 20 februarie 2022, înaintată de către intimat, în adresa ME, privind iniţierea procedurii administrative în şedinţă publică, a fost respinsă de către ME, împreună cu cererea prealabilă.

Partea apelantă a relevat că actul administrativ individual Decizia seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021 a fost emisă în procedură administrativă, fiind distinctă de procedura contravenţională. Astfel, prima instanţă a dispus în mod neîntemeiat anularea actelor administrative, bazându-se pe hotărârea emisă de Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani în urma cărora s-a încetat procesul contravenţional pornit în privinţa S.R.L. „Itexim-Com” învinuită de comiterea contravenţiei prevăzute la art. 278 alin. (1) din Codul contravenţional.

Partea apelantă a mai evidențiat că, actul administrativ individual Decizia seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021 a fost emis în procedură administrativă, fiind distinctă de procedura contravenţională. Astfel, prima instanţă a dispus în mod neîntemeiat anularea actelor administrative, bazându-se pe hotărârea emisă de Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani în urma cărora s-a încetat procesul contravenţional pornit în privinţa S.R.L. „Itexim-Com” învinuită de comiterea contravenţiei prevăzute la art. 278 alin. (1) din Codul contravenţional. La fel, prima instanţă nu a indicat normele din Codul administrativ care ar obliga autoritatea publică să emită acte administrative individuale în funcţie de vinovăţia persoanei demonstrată în cadrul unui proces contravenţional.

Partea apelantă a subliniat că instanţa de fond a acordat hotărârii contravenţionale a Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani, nr. 5r-l676/2022 din 8 iulie 2022, un efect de „res judicata” asupra deciziei administrative DR 0061/04.11.2021, reţinând că încetarea procesului contravenţional „din lipsa faptului contravenţiei” ar impune anularea deciziei de restituire în favoarea consumatorului. Această concluzie este eronată deoarece procesul contravenţional (aplicarea unei sancţiuni pentru o faptă prevăzută de art. 278 din Codul Contravențional) are alt obiect, alt temei juridic şi urmăreşte alt scop decât decizia de remediere/înlocuire/restituire emisă în temeiul Legii nr. 105/2003 (măsură reparatorie în interesul consumatorului). Efectul lucrului judecat operează doar între aceleaşi părţi, acelaşi obiect şi aceleaşi temeiuri - condiţii neîndeplinite. Instanţa de

fond însăşi descrie distincţia naturii actelor administrative individuale şi a cadrului lor de control, dar apoi o ignoră.

Cu privire la argumentele referitoare la lipsa motivării actelor administrative, partea apelantă consideră că ISSPNPC, cât şi MDED au respectat regulile de motivare completă a actelor administrative emise, elementele structurii unui act administrativ individual cuprinsă la art. 120 din Codul administrativ, cu aducerea la cunoştinţă a tuturor temeiurilor de fapt şi de drept care au justificat adoptarea Deciziei seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021.

Partea apelantă a susținut că instanţa a invocat principii generale (motivare, structură procedurală, audiere), dar nu a demonstrat că ISSPNPC şi MDED ar fi depăşit limitele legale ale discreţionarului sau ar fi ignorat fapte relevante, aşa cum impune art. 225 din Codul administrativ (limitarea controlului judecătoresc la legalitatea exercitării discreţionarului, nu la oportunitate). Dimpotrivă, materialele arată că, ISSPNPC a acţionat în competenţa conferită de art. 35 alin. (4) lit. p) din Legea 105/2003 (emiterea deciziilor de remediere/înlocuire/restituire), în contextul obligaţiilor vânzătorului de la art. 9 şi standardelor de conformitate de la art. 17 ale aceleiaşi legi. Totodată, procedura prealabilă a fost parcursă, iar poziţia reclamantului a fost examinată atât de ISSPNPC (06.04.2022), cât şi de MDED (06.05.2022), cu indicarea expresă a căii de atac judecătoreşti. Instanţa de fond nu a arătat ce element concret de procedură a lipsit în final, în pofida acestor reexaminări. Aşadar, a sancţiona decizia administrativă doar pentru că instanţa ar fi ajuns, pe fond, la o apreciere diferită încalcă art. 225 din Codul administrativ.

În acelaşi sens, parte apelantă a menționat că instanţa eronat a interpretat cronologia evenimentelor: şedinţele din decembrie 2021 - februarie 2022 priveau examinarea contravenţională, în timp ce DR 0061 a fost emisă la 4 noiembrie 2021 în dosarul de protecţie a consumatorului (materiale venite de la IP Centru, art. 408 CC). Faptul că ulterior au existat termene în dosarul contravenţional nu viciază retroactiv decizia de remediere emisă în altă procedură şi pe alt temei

În materie de drept, partea apelantă și-a întemeiat cererea de apel în baza prevederilor art. 231-236, art. 240 alin.(l) lit. b) din Codul administrativ, art. 364, art. 365, art. 385, art. 386, art. 387, art. 388 din Codul de procedură civilă.

Poziția intimatului pe marginea apelului:

Partea intimată a fost notificată despre posibilitatea depunerii referinței cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care își întemeiază opinia, precum și probele invocate în susținerea acesteia, însă, intimatul S.R.L. „Itexim-Com” nu și-a exercitat dreptul de a se expune asupra cererii de apel printr-o referință.

Admisibilitatea apelului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 14 august 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de contencios administrativ a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului*”.

Potrivit art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, „*apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanţei de apel*”.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost pronunțat public la 26 mai 2025, iar Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor și Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării au declarat apel 12 iunie 2025 și respectiv 25 iunie 2025. Astfel, Completul judiciar constată că apelurile au fost depuse în termenul legal.

Conform art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată*”.

În speță, hotărârea motivată a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 26 mai 2025 a fost notificată apelantului Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, la 8 august 2025 (f.d. 155), iar motivarea apelului a fost depusă la 4 septembrie 2025 (f.d. 159 – 162).

Totodată, hotărârea motivată a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 26 mai 2025 a fost notificată apelantului Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării la 8 septembrie 2025 (f.d. 164), iar motivarea apelului a fost depusă de către Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării la 18 septembrie 2025 (f.d. 165 – 171).

Prin urmare, termenul prevăzut la art. 232 alin. (2) din Codul administrativ a fost respectat.

Potrivit art. 233 alin. (2) din Codul administrativ, „*cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit*”.

Completul judiciar a stabilit că atât cererea de apel cât și motivarea apelului depus de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor a fost semnată de către Babin Ana - Victoria, ce acționează în interesele apelantului Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, în baza procurii nr. 27/12-732 din 30 decembrie 2024, anexată la lucrările cauzei (f.d. 139; 163).

Totodată, cererea de apel și motivarea apelului depusă de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării a fost semnată de Niculcea Ramona, care acționează în interesele apelantului Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, în baza procurii nr. 17-871 din 19 martie 2025, anexată la lucrările cauzei (f.d. 153; 172).

În astfel de circumstanțe, în temeiul reglementărilor prevăzute la art. 232-233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care se purcede la examinarea apelului în fond.

Argumentele părților în cadrul judecării apelului:

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, reprezentantul apelantului Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, Babin Ana – Victoria a pledat pentru admiterea cererii de apel în sensul formulat.

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, reprezentantul apelantului Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, Niculcea Ramona a pledat pentru admiterea cererii de apel în sensul formulat.

Totodată, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel reprezentantul intimatului S.R.L. „Itexim-Com", avocatul Bria Constantin a pledat pentru respingerea cererilor de apel.

Terțul Sîrbu Mariana nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței de apel motivele neprezentării, citarea legală fiind îndeplinită. Astfel, Completul judiciar conducându-se de prevederile art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, a dispus examinarea cauzei în lipsa terțului.

Aprecierea instanței de apel:

Subsumând punctul de vedere al participanților, normele procesuale și starea de fapt constatată în privința cererilor de apel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că apelurile declarate de către Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor și Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării sunt admisibile pentru examinare, dar neîntemeiate, motiv pentru care se impune respingerea cererilor de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul*".

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces*".

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, „*instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul*

discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege".

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară (*HirroBalani v. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Instanţa de apel menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Completului judiciar, prima instanţă a ţinut cont de aceste deziderate şi a adoptat o hotărâre bazată pe materialul probator administrat și legislația în vigoare, asigurându-se că toate aspectele relevante au fost analizate cu rigurozitate.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la 25 iulie 2021, cet. Sîrbu Marina a procurat de la magazinul „Tesoro Mio", ce aparţine S.R.L. „Itexim-Com" un tricou, pentru care a achitat suma de 672 lei.

La 29 iulie 2021, consumatorul a depus o reclamaţie către S.R.L. „Itexim-Com" în Registrul de reclamaţii, prin care a invocat că, tricoul s-a decolorat în urma spălării. Totodată, la faţa locului a fost solicitată intervenţia poliţiei.

La 6 august 2021 în cancelaria Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor (anterior Agenţia pentru Protecţia Consumatorilor şi Supravegherea Pieţei) a fost înregistrat materialul cu nr. 1821 parvenit de la Inspectoratul de Poliţie Centru, pentru examinare conform competenţei (f.d.a. 1).

La 4 noiembrie 2021, Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor a emis Decizia Seria DR nr. 0061 privind restituirea consumatorului contravalorii produsului necorespunzător în sumă de 672

lei, pentru încălcarea art. 18 alin. (20) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor.

La 16 februarie 2022, S.R.L. „Itexim-Com” a depus o plângere la Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, în care a indicat că în procedura Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor se examinează dosarul contravenţional nr. 296/0590-2021 în privinţa S.R.L. „Itexim-Com” şi administratorului S.R.L. „Itexim-Com” Şoldan Dumitru şi anume procesul-verbal nr. PJ 0590 și procesul-verbal PF 0749. Totodată, S.R.L. „Itexim-Com” a mai menționat că următoare şedinţă de examinare a dosarului contravenţional a fost fixată pentru data de 22 februarie 2022, respectiv nu este o finalitate pe dosarul contravenţional, însă la 15 februarie 2022 a recepţionat de la executorul judecătoresc încheierea de intentare a procedurii de executare nr. 004-917/22 din 7 februarie 2022, în baza documentului executoriu nr. DR 0061 din 4 noiembrie 2021.

Într-un final, S.R.L. „Itexim-Com” a solicitat anularea Deciziei Seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021 (f.d.a. 53-54).

La 22 februarie 2022, în conformitate cu prevederile art. 382, art. 408 alin. (4) din Codul contravenţional, de către directorul adjunct al Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor a fost adoptată decizia asupra cazului cu privire la contravenţie, proces verbal seria PJ nr. 0590 din 27 octombrie 2021, prin aplicarea sancţiunii în baza art. 278 alin. (1) din Codul Contravenţional.

La 24 februarie 2022, Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor a emis răspunsul nr. 27/09-128/513 la plângerea S.R.L. „Itexim-Com” din 16 februarie 2022 în care a indicat că este în imposibilitate legală de a satisface plângerea înaintată privind anularea Deciziei Seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021 (f.d.a. 55-56).

La 25 martie 2022, S.R.L. „Itexim-Com” a depus o cererea prealabilă, prin care a solicitat:

1)Iniţierea unei proceduri administrative în şedinţă publică cu participarea S.R.L. „Itexim-Com” la examinarea cererii prealabile;

2)Suspendarea deciziei Agenţiei pentru Protecţia Consumatorilor şi Supravegherea Pieţei seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021;

3)Oferirea posibilităţii de a face cunoştinţă cu toate materialele care au stat la baza emiterii deciziei Agenţiei pentru Protecţia Consumatorilor şi Supravegherea Pieței seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021.

4)Anularea deciziei Agenţiei pentru Protecţia Consumatorilor şi Supravegherea Pieţei seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021 (f.d.a. 64).

Urmare a examinării cererii prealabile, la 6 aprilie 2022, prin Decizia nr. 27/09-220/996 Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor a dispus respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată şi

totodată în conformitate cu prevederile art. 168 alin. (1) din Codul administrativ a remis decizia şi dosarul administrativ către Ministerul Dezvoltării Economice şi Digitalizării, pentru luarea deciziei definitive (f.d.a. 71 – 73).

Prin răspunsul cu nr. 05/2-1278 din 6 mai 2022, Ministerul Dezvoltării Economice şi Digitalizării a susţinut decizia Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor din 6 aprilie 2022 şi a respins integral cererea prealabilă depusă de S.R.L. „Itexim-Com", ca fiind neîntemeiată (f.d.a. 77 – 78)

Nefiind de acord cu deciziile autorităților publice pârâte, la 6 iunie 2022, S.R.L. „Itexim-Com" s-a adresat cu prezenta acțiune în contencios administrativ.

Fiind învestită cu examinarea cauzei în fond, prima instanţă a admis acțiunea în contencios administrativ depusă S.R.L. „Itexim-Com".

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, în limitele cererii de apel, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art. 225 din Codul administrativ, art. 239 - 241 din Codul de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or, instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*".

Articolul 5 din Codul administrativ, prevede că „*activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea*".

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*".

Conform art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare)*".

Din punct de vedere a felului acțiunii în contencios administrativ, reieșind din cerințele formulate, Completul de judecată apreciază că acțiunea înaintată de

reclamantul S.R.L. „Itexim-Com”, reprezintă o acțiune în contestare în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) coroborate cu art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ. Or, elementul central al obiectului acțiunii în contestare constă în anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual, iar, în speță, reclamantul urmărește anularea Deciziei nr. DR 0061 din 4 noiembrie 2021 de remediere gratuită, înlocuire, restituire a contravalorii produsului/serviciului necorespunzător, emisă de Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței (actualmente Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare) precum și anularea răspunsului nr. 27/09-220/996 din 6 aprilie 2022, emis de Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței (actualmente Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare) și răspunsului nr. 05/2-1278 din 6 mai 2022, emis de Ministerul Economiei (actualmente Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării), cu privire la cererea prealabilă.

Conform art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, „*cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ*”.

În acord cu prevederile art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, „*acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel*”.

Astfel, ținând cont de obiectul acțiunii și având în vedere prevederile art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, ulterior Judecătoria Chișinău, sediul Centru, or, obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamantul S.R.L. „Itexim-Com”, cu respectarea competenței jurisdicționale materiale și teritoriale.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, „*actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public*”.

Articolul 11 alin. (1) din Codul administrativ, prescrie că „*actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel*”.

La caz, instanța de apel atestă că, Decizia nr. DR 0061 din 4 noiembrie 2021 de remediere gratuită, înlocuire, restituire a contravalorii produsului/serviciului necorespunzător, emisă de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare precum și răspunsul nr. 27/09-220/996 din 6 aprilie 2022, emis de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și răspunsul nr. 05/2-1278 din 6 mai 2022, emis de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, cu privire la cererea prealabilă, reprezintă acte administrative individuale defavorabile pentru S.R.L. „Itexim-Com", întrucât prin aceste acte a fost constatată încălcarea de către S.R.L. „Itexim-Com" a art. 18 alin. (20) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, fiind obligată să restituie contravaloarea produsului în sumă de 672 lei.

Conform art. 53 alin.(1) din Constituție, „*persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr- un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei*".

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*".

În accepţiunea art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente*".

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere*".

Din corelarea normelor enunțate, se desprinde că revendicarea dreptului propriu constituie una dintre condițiile fundamentale pentru ca acțiunea în contencios administrativ să treacă testul admisibilității. Cu alte cuvinte, pentru ca o acțiune în contencios administrativ să fie considerată admisibilă, reclamantul trebuie să demonstreze că drepturile sale proprii au fost sau ar putea fi afectate de actul administrativ contestat. Aceasta asigură că doar persoanele cu un interes juridic real și direct pot iniția astfel de acțiuni, garantând astfel eficiența și relevanța procesului judiciar.

Revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată. În conținutul acestei cereri, reclamantul trebuie să invoce explicit vătămarea dreptului propriu. Expresiile utilizate în textul articolelor 17, 39 și 189 din Codul administrativ, cum ar fi „*drept vătămat*" și „*încălcarea unui drept al său*", se referă la drepturi subiective concrete. Astfel, reclamantul trebuie să

specifice în mod clar și precis care sunt drepturile sale subiective care au fost încălcate de actul administrativ contestat.

De altfel, circumstanțe ce au fost respectate de către reclamantul S.R.L. „Itexim-Com", care a invocat vătămarea dreptului propriu în motivele de fapt și de drept ale cererii de chemare în judecată, ce constituie în sine un drept subiectiv concret.

În același context, Completul judiciar relevă că reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în *prima facie* - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc., probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat. Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1 din Codul administrativ) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

În speță, reclamantul este destinatarul actelor administrative contestate.

Astfel, Completul judiciar reține că, prin acțiunea depusă, S.R.L. „Itexim-Com", a revendicat apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim și în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ este întrunită.

Conform art. 19 din Codul administrativ, „*cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative*".

În conformitate cu art. 162 din Codul administrativ, „*(1) Procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. (2) Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă. (3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:* ***a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;*** *b) emiterea unui act administrativ individual*".

Conform art. 164 alin. (1) din Codul administrativ, „*cererea prealabilă se depune în scris la autoritatea publică emitentă*".

Potrivit art. 165 alin. (1) din Codul administrativ, „*(1) Cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Dacă autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului*".

În conformitate cu prevederile art. 167 alin. (1) -(3) din Codul administrativ, „*dacă consideră cererea prealabilă ca fiind admisibilă şi întemeiată, autoritatea publică emitentă anulează în tot sau în parte actul administrativ individual contestat sau emite actul administrativ individual solicitat.* ***Dacă respinge în tot*** *sau în parte* ***cererea prealabilă ca*** *fiind inadmisibilă sau* ***neîntemeiată, autoritatea publică emitentă transmite dosarul administrativ cu toate actele autorităţii publice ierahic***

superioare. *Autoritatea publică emitentă soluţionează cererea prealabilă în termen de 15 zile calendaristice. Prevederile art. 60 alin. (2) -(5) se aplică corespunzător*".

Potrivit art. 168 din Codul administrativ, „***(1) Dacă autoritatea publică emitentă a respins în tot cererea prealabilă, decizia definitivă cu privire la cererea prealabilă este luată de autoritatea publică ierarhic superioară.*** *Dacă autoritatea publică emitentă a respins în parte cererea prealabilă, autoritatea publică ierarhic superioară soluţionează doar partea respinsă a cererii prealabile. (2) Dacă este necesară investigarea circumstanţelor, autoritatea publică ierarhic superioară poate efectua ea însăşi aceste investigaţii sau poate împuternici autoritatea emitentă să le efectueze. (3) Soluţionând cererea prealabilă, autoritatea publică ierarhic superioară poate decide în sensul agravării situaţiei participantului care a depus cererea prealabilă (reformatio in pejus), dacă legea nu prevede expres altfel*".

Conform art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, „*(1) până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege*".

La caz, Completul judiciar reține că, la 25 martie 2022, S.R.L. „Itexim-Com" a depus o cererea prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziei Agenţiei pentru Protecţia Consumatorilor şi Supravegherea Pieţei seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021.

La 6 aprilie 2022, prin Decizia nr. 27/09-220/996 Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor a dispus respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată şi totodată în conformitate cu prevederile art. 168 alin. (1) din Codul administrativ a remis decizia şi dosarul administrativ către Ministerul Dezvoltării Economice şi Digitalizării, pentru luarea deciziei definitive.

Prin răspunsul cu nr. 05/2-1278 din 6 mai 2022, Ministerul Dezvoltării Economice şi Digitalizării a respins cererea prealabilă depusă de S.R.L. „Itexim-Com", ca fiind neîntemeiată.

Potrivit art. 209 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*(1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător*".

Acțiunea în contencios administrativ a fost depusă la 6 iunie 2022.

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că reclamantul S.R.L. „Itexim-Com" este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a respectat procedura de adresare în instanța de judecată, precum și termenul de depunere a acțiunii, iar acțiunea formulată nu este exceptată de la controlul judiciar. Prin urmare, nu există motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2)

din Codul administrativ, motiv pentru care instanța de fond a conchis corect asupra întrunirii condițiilor de admisibilitate a acesteia.

Cu referire la fondul acțiunii.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ „*examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale*".

Conform art. 21 alin. (2) și (3) din Codul administrativ, „*exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege*".

Potrivit art. 22 din Codul administrativ, „*autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie*".

În corespundere cu art. 23 alin. (1) - (3) din Codul administrativ, „*autorităţile publice şi instanţele de judecată competente acţionează respectând principiul egalităţii şi nediscriminării. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să trateze în mod egal persoanele aflate în situaţii similare. Orice diferenţă de tratament trebuie justificată în mod obiectiv. Atât în cadrul procedurii administrative, cât şi în cadrul procedurii de contencios administrativ sau ca rezultat al acestora, nicio persoană nu poate beneficia de privilegii, nu poate fi dezavantajată, lipsită de drepturi sau scutită de obligaţii pe motiv de rasă, origini familiale, sex, limbă, cetăţenie, apartenenţă etnică, religie, convingeri politice sau ideologice, educaţie, situaţie economică, condiţie socială*".

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, „*fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia*".

În sensul art. 194 alin. (1) din Codul administrativ, „*în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept*".

În cele ce succed, Completul judiciar reiterează că înaintând prezenta acțiune reclamantul S.R.L. „Itexim-Com" a solicitat anularea Deciziei nr. DR 0061 din 4 noiembrie 2021 de remediere gratuită, înlocuire, restituire a contravalorii produsului/serviciului necorespunzător, emisă de Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței (actualmente Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare) precum și anularea răspunsului nr. 27/09-

220/996 din 6 aprilie 2022, emis de Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței (actualmente Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare) și răspunsului nr. 05/2-1278 din 6 mai 2022, emis de Ministerul Economiei (actualmente Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării), cu privire la cererea prealabilă.

Astfel, cu raportare la speța în cauză, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru reține că, potrivit art. 1 din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat), „*În scopul aplicării prezentei legi se utilizează noţiunile din Legea nr. 279/2017 privind informarea consumatorului cu privire la produsele alimentare, din Legea nr. 235/2011 privind activităţile de acreditare şi de evaluare a conformităţii şi, adiţional, se definesc următoarele noţiuni principale:*

consumator *- orice persoană fizică ce intenţionează să comande sau să procure ori care comandă, procură sau foloseşte produse, servicii pentru necesităţi nelegate de activitatea de întreprinzător sau profesională;*

agent economic *- orice persoană juridică sau fizică autorizată pentru activitate de întreprinzător, care fabrică, transportă, comercializează produse ori părţi din produse, prestează servicii (execută lucrări);*

vânzător *- orice persoană juridică sau fizică autorizată pentru activitate de întreprinzător, care desfăşoară activitate comercială în relaţiile cu consumatorii;*

produs *- bun destinat consumului sau utilizării individuale; sunt, de asemenea, considerate produse energia electrică, energia termică, gazele şi apa livrate pentru consum individual. În cadrul practicilor comerciale se consideră produs orice bun sau serviciu, inclusiv bunurile imobile, drepturile şi obligaţiile aferente*;

produs, *serviciu* ***necorespunzător (defectuos)*** *- produs, serviciu care nu corespunde cerinţelor stabilite în actele normative sau declarate;*

viciu (deficienţă) *- defect al unui produs, serviciu, care le face necorespunzătoare cerinţelor stabilite în actele normative sau declarate şi care se manifestă şi poate fi constatat numai în timpul utilizării şi/sau păstrării acelui produs, serviciu;*

reclamație *– declarație scrisă, susținută de documente probatoare, prin care un comerciant a comis sau este susceptibil să comită o încălcare a actelor normative care protejează interesele consumatorilor*".

Conform art. 6 lit. c) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat) „*Orice consumator are dreptul la: c) remedierea sau înlocuirea gratuită, restituirea contravalorii produsului, serviciului ori reducerea corespunzătoare a preţului, repararea prejudiciului, inclusiv moral, cauzat de produsul, serviciul necorespunzător*".

Conform art. 12 alin. (4) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat) „*Consumatorul este în drept să pretindă vânzătorului, prestatorului remedierea sau înlocuirea gratuită ori reducerea corespunzătoare a prețului sau restituirea contravalorii produsului, serviciului prin rezoluțiunea contractului pentru acest produs, serviciu, precum şi despăgubiri pentru pierderile suferite ca urmare a deficienţelor constatate în cadrul termenului de garanţie sau termenului de valabilitate, sau până la data de minimă durabilitate, cu condiţia respectării de către consumator a instrucţiunilor de instalare, utilizare şi a regulilor de păstrare, prevăzute în documentele de însoţire*”.

În conformitate cu prevederile art. 18 alin. (1) - (2), (14), (16) și (20) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat), „*(1)Vânzătorul este răspunzător faţă de consumator pentru orice neconformitate existentă la momentul când a fost livrat produsul. (2) În cazul unei neconformităţi, consumatorul are dreptul de a solicita vânzătorului să i se aducă produsul la conformitate gratuit, prin reparare sau înlocuire, conform alin. (3)–(12), ori să beneficieze de reducerea corespunzătoare a preţului sau restituirea contravalorii pentru acest produs prin rezoluţiunea contractului, în condiţiile alin. (14)–(16) şi (20). (12) În cazul în care în locul reparării produsului vânzătorul livrează un produs conform sau restituie contravaloarea produsului, acesta poate cere consumatorului restituirea produsului cu neconformitate potrivit regulilor privind efectele rezoluţiunii contractului. (14) Consumatorul poate solicita o reducere corespunzătoare a preţului sau restituirea contravalorii produsului prin rezoluţiunea contractului în oricare dintre următoarele cazuri: a) dacă nu beneficiază de dreptul de reparaţie sau de înlocuire a produsului; b) dacă vânzătorul nu a efectuat măsura reparatorie într-o perioadă de 14 zile calendaristice sau în termenul convenit cu consumatorul în conformitate cu alin. (7); c) dacă vânzătorul, nu a efectuat măsura reparatorie fără a provoca, a provocat un inconvenient semnificativ pentru consumator; d) la apariţia unei neconformităţi la produs după efectuarea deja a unei măsuri reparatorii conform alin. (3)–(12), dacă consumatorul a refuzat repararea sau înlocuirea produsului; e) la depistarea neconformităţii produsului în termen de 6 luni de la livrarea produsului, dacă consumatorul a refuzat repararea sau înlocuirea produsului. (16) Consumatorul nu are dreptul să solicite restituirea contravalorii produsului prin rezoluţiunea contractului dacă neconformitatea este minoră. Se consideră minoră neconformitatea care nu exercită o influenţă substanţială asupra utilizării produsului. (20) Reducerea corespunzătoare a preţului sau restituirea contravalorii produsului în cadrul termenului de garanţie, în caz de deficienţe care nu sunt imputabile consumatorului, se face necondiţionat de către vânzător într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării reclamaţiei de către*

consumator sau în termenul stabilit în contract, în condițiile menționate la alin. (14)–(18)".

Conform art. 27 alin. (1) și (2) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat), „*(1) Protecţia drepturilor consumatorilor de către stat se realizează prin elaborarea şi promovarea la nivel de stat a politicii în domeniul protecţiei drepturilor consumatorilor, elaborarea şi aprobarea legilor şi altor acte normative în domeniu, prin organizarea şi exercitarea controlului şi supravegherii de stat asupra respectării legislaţiei în domeniu, precum şi a cerinţelor stabilite în actele normative sau declarate referitoare la produse, servicii. (2) Organul central de specialitate al administraţiei publice responsabil de elaborarea politicii de stat în domeniul protecţiei consumatorilor este Ministerul Economiei şi Infrastructurii*".

Totodată, în conformitate cu alin. (2) și (3) lit. k) și l) art. 27 din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat) „*(2[1]) Agenţia pentru Protecţia Consumatorilor şi Supravegherea Pieţei este autoritatea administrativă care coordonează la nivel naţional controlul respectării legislaţiei cu privire la protecţia consumatorilor, având statut de punct de contact naţional. (3) Agenţia pentru Protecţia Consumatorilor şi Supravegherea Pieţei are următoarele atribuţii principale: k) constată contravenţii, examinează cauze contravenţionale şi aplică sancţiuni în conformitate cu prevederile Codului contravenţional; l) emite decizii de remediere, înlocuire, restituire a contravalorii produsului, serviciului necorespunzător, conform art. 18(13),18[1] şi 18[5], ce urmează a fi executate în termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data recepţionării de către agentul economic*".

Raportând cadrul normativ precitat la circumstanțele de fapt ale speței, Completul judiciar constată că, la 25 iulie 2021, cet. Sîrbu Marina a procurat de la magazinul „Tesoro Mio", aparținând S.R.L. „Itexim-Com", un tricou pentru care a achitat suma de 672 lei, iar la 29 iulie 2021 a depus o reclamație în Registrul de reclamații al agentului economic, invocând că produsul s-ar fi decolorat în urma spălării.

Din materialele cauzei rezultă că, deși consumatorul a solicitat restituirea contravalorii produsului, tricoul nu a fost predat vânzătorului pentru verificarea neconformității reclamate.

În aceeași zi, la fața locului a intervenit poliția, iar ulterior materialele au fost remise Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor pentru examinare conform competenței.

În acest sens, Completul judiciar reține că, deși apelanții insistă asupra faptului că Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor dispunea de competența legală de a emite Decizia seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021, în temeiul art. 27 alin. (3) lit. l) din Legea nr. 105/2003, simpla existență a unei competențe legale nu este suficientă pentru a demonstra

legalitatea actului administrativ emis. Or, exercitarea unei asemenea atribuții presupune verificarea efectivă a circumstanțelor cauzei, administrarea probelor relevante și constatarea întrunirii condițiilor prevăzute expres de lege pentru restituirea contravalorii produsului.

Sub acest aspect, Completul judiciar consideră necesar să precizeze că, potrivit art. 9 lit. j) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat) „*Vânzătorul este obligat: j) să primească şi să soluționeze reclamațiile consumatorului într-o perioadă de timp care nu poate depăşi 14 zile calendaristice de la data la care consumatorul a adus la cunoştinţă vânzătorului neconformitatea produsului şi* ***l-a predat vânzătorului ori persoanei desemnate de acesta în baza unui document de predare-primire***”.

Totodată, potrivit art. 18^5 alin. (1) - (3) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat), „*(1) În perioada termenului de garanţie, consumatorii depun reclamaţiile referitoare la produsele necorespunzătoare iniţial vânzătorului sau prestatorului. (2) Odată cu depunerea reclamaţiei, consumatorul prezintă o copie de pe bonul de casă sau o copie de pe alt document care confirmă efectuarea cumpărăturii (inclusiv certificatul de garanţie). (3) Dacă vânzătorul/prestatorul refuză să satisfacă reclamaţia consumatorului conform prevederilor art. 18 alin. (2) şi art. 18^1 alin. (1) pe motiv că neconformitatea a apărut din motive imputabile consumatorului şi acesta nu este de acord cu asemenea concluzie, vânzătorul/prestatorul este obligat să dovedească vina consumatorului în ceea ce priveşte deficienţele apărute la produsul vândut, serviciul prestat prin expertiza tehnică efectuată de o terţă parte competentă în domeniu, abilitată în conformitate cu legea*”, astfel aceste prevederi stabilesc obligația depunerii unei reclamații susținute de documente justificative și, în caz de litigiu privind cauza neconformității, obligația vânzătorului de a demonstra vina consumatorului prin expertiză tehnică.

Prin urmare, în prezenta cauză nu era suficientă simpla afirmație a consumatorului că tricoul s-ar fi decolorat după spălare pentru a justifica obligarea agentului economic la restituirea contravalorii produsului. Dimpotrivă, autoritatea publică urma să verifice dacă produsul a fost efectiv prezentat și predat vânzătorului spre examinare, dacă reclamația a fost susținută de documentele prevăzute de lege, dacă pretinsa neconformitate putea fi constatată obiectiv și dacă aceasta nu era imputabilă consumatorului. Or, din materialele cauzei nu rezultă că asemenea circumstanțe au fost cercetate în mod suficient înainte de emiterea Deciziei seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021.

În acest context, Completul judiciar observă că între părți există poziții opuse privind însăși predarea produsului. Astfel, S.R.L. „Itexim-Com” a susținut constant că reprezentanții magazinului i-au explicat consumatorului necesitatea de a lăsa tricoul spre verificare și de a anexa copia bonului fiscal, însă consumatorul ar fi refuzat să lase produsul. Pe de altă parte, apelanții invocă faptul că vânzătorul ar fi

refuzat să primească produsul. Cu toate acestea, din actele administrative contestate nu rezultă cum a stabilit autoritatea publică întrunirea condițiilor legale pentru restituirea contravalorii produsului, în condițiile în care nu a fost confirmată predarea tricoului vânzătorului în baza unui document de predare-primire și nici nu rezultă că produsul a fost examinat pentru verificarea pretinsei neconformități. Or, fără clarificarea acestor circumstanțe, concluzia privind obligația reclamantului de a restitui consumatorului suma de 672 lei nu are la bază o stare de fapt suficient clarificată.

Prin urmare, Completul judiciar reține că Decizia seria DR nr. 0061 din 4 noiembrie 2021 a fost emisă fără ca din materialele cauzei să rezulte existența unei expertize, a unei examinări tehnice a produsului ori a unor constatări obiective din care să rezulte că tricoul prezenta într-adevăr un viciu neimputabil consumatorului, astfel concluzia privind existența unui „produs necorespunzător” nu rezultă din probele administrate în cauză.

Totodată, Completul judiciar menționează că nu poate fi reținut argumentul apelanților potrivit căruia prima instanță ar fi anulat actele administrative contestate exclusiv în baza hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin care a fost încetat procesul contravențional pornit în privința S.R.L. „Itexim-Com” și a administratorului acesteia, Șoldan Dumitru, pentru pretinsa săvârșire a contravenției prevăzute de art. 278 alin. (1) din Codul contravențional.

Sub acest aspect, Completul judiciar reține că în cadrul procedurii contravenționale au fost contestate procesul-verbal cu privire la contravenție seria PJ nr. 0590 din 27 octombrie 2021 și procesul-verbal seria PF nr. 0749 din 27 octombrie 2021, precum și decizia asupra cazului contravențional din 22 februarie 2022, prin care S.R.L. „Itexim-Com” și administratorul societății au fost sancționați pentru pretinsa încălcare a termenului legal de restituire a contravalorii produsului pretins necorespunzător consumatoarei Sîrbu Marina.

Completul judiciar reține că, într-adevăr, procedura administrativă privind protecția consumatorilor și procedura contravențională sunt distincte, au obiect și finalitate diferită, iar emiterea unei decizii de restituire a contravalorii produsului nu este condiționată de aplicarea unei sancțiuni contravenționale. Totuși, aceasta nu înseamnă că hotărârea instanței contravenționale este lipsită de relevanță în examinarea prezentei cauze.

Or, din considerentele hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, rezultă că instanța a analizat aceeași situație de fapt și a constatat că organul constatator nu a administrat probe suficiente care să confirme încălcarea imputată S.R.L. „Itexim-Com” și administratorului acesteia. În special, instanța a reținut că nu au fost prezentate probe că produsul pretins necorespunzător a fost predat spre examinare agentului economic, nu a fost clar stabilit în baza căror elemente s-a concluzionat că produsul era necorespunzător, iar agentul constatator nu a întreprins măsuri suficiente pentru elucidarea circumstanțelor cauzei, bazându-se în esență pe

sesizarea consumatorului, fără administrarea unor probe suplimentare ori verificări corespunzătoare. În acest context, procesul contravențional a fost încetat din lipsa faptului contravenției, instanța concluzionând că încălcarea imputată nu a fost suficient probată.

Respectiv, Completul judiciar reține că relevanța hotărârii contravenționale pentru prezenta cauză rezidă în faptul că ambele proceduri au avut la bază aceeași situație de fapt și important este temeiul încetării procesului contravențional și anume lipsa faptului contravenției.

Prin urmare, contrar susținerilor apelanților, prima instanță nu a tratat hotărârea asupra cauzei contravenționale ca având autoritate de lucru judecat asupra prezentului litigiu, ci a analizat-o împreună cu celelalte probe administrate, constatările din hotărâre fiind relevante în evaluarea aceleiași stări de fapt și a suficienței probelor care au stat la baza emiterii actelor administrative contestate.

În circumstanțele expuse, Completul judiciar confirmă că prima instanță a apreciat corect circumstanțele cauzei și a aplicat în mod corespunzător normele legale incidente, concluzionând întemeiat asupra caracterului ilegal al Deciziei nr. DR 0061 din 4 noiembrie 2021 de remediere gratuită, înlocuire, restituire a contravalorii produsului/serviciului necorespunzător, emisă de Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței (actualmente Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare) precum și răspunsurilor nr. 27/09-220/996 din 6 aprilie 2022, emis de Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței (actualmente Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare) și nr. 05/2-1278 din 6 mai 2022, emis de Ministerul Economiei (actualmente Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării), cu privire la cererea prealabilă.

Cât privește argumentele părții apelante, precum că instanța de fond nu și-a motivat hotărârea și a ignorat argumentele sale, Completul de judecată menționează că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de apel (*Hirvisaari împotriva Finlandei*, pct. 30). Întinderea obligației privind motivarea poate varia în funcție de natura deciziei și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței: trebuie să se țină seama în special de diversitatea motivelor pe care un justițiabil le poate ridica în instanță și de diferențele din statele contractante în materie de dispoziții legale, cutume, concepții doctrinare, prezentarea și redactarea hotărârilor și deciziilor (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, pct. 29; *Hiro Balani împotriva Spaniei*, pct. 27).

Astfel, analizând hotărârea judecătorească în contextul obligației instanței judecătorești de a-și motiva hotărârea, Completul de judecată observă că judecătorul instanței de fond a motivat hotărârea sa în lumina circumstanțelor cauzei și a înscrisurilor prezentate, iar prin interpretarea corectă a normelor materiale, just a ajuns la concluzia admiterii pretențiilor reclamantului S.R.L. „Itexim-Com”, privind anularea actelor administrative individuale contestate.

Totodată, Completul de judecată punctează că, Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor și Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, utilizând calea de atac - apelul, nu a indicat care anume circumstanțe urmau a fi stabilite și nu au fost stabilite de către instanța de fond, precum și nu a indicat din care considerente hotărârea contestată este ilegală. Respectiv, simpla nemulțumire a părților de soluția adoptată de instanța inferioară, nu poate constitui motiv de admiterea a cererii de apel, dacă nu este invocat sau dacă din conținutul apelului nu se întrezărește vreunul din temeiurile de apel expres prevăzute de lege, iar prin prisma jurisprudenței CtEDO, apelul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide asupra respingerii apelului declarat de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor și apelului declarat de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării cu menținerea fără modificări a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 mai 2025.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a), alin. (3) din Codul administrativ și art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor și apelul declarat de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 mai 2025.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae